

Moj Bribir

Stara kuća od tvrdog kamika još se drži.
Bršljan mota sé ča motat more
koda oće sačuvat stare uspomeni.
Uspomeni na vrime kad su moji koreni kuće gradili.

Sako bi jutro se dišalo po kruhu.
Žene bi hodile na mašu
a kašnje sa blagon na pašu.

Zapolne bi se dica vani igrala,
susedimi bi sa zida oskorušvi krala.
Tice su vavik cvrkutale
a divojčice su se s padelicami igrale.

Kad bi bil obed si bi doma šli
i va miru bi sa svojimi obed pojili.

Spustila bi se i noć
al' još niki ni j' otel doma proč.
Našli bi se bili v' ničijoj konobi
kadi se j' grozdovi mastilo, vino točilo.

Va konobi j' uvik bilo škuro
al' zabava j' etu bila duro.
Bocun je hodil od ruki do ruki
a kašnje se j' pivalo i plakalo od muki.
Dica su se v' masti davila
pa su pantala da su se napila.

Zvonik još uvik istu pismu zvoni
i oće se dok nas je domaćih.

Sada druga vrimena gredu
i svit se minja.
Više niš isto bit neće.
Se se nikako zlu okreće.

Sača me v' životi oće probat pokosit.
Ni j' me briga!
Ja ću svoj Bribir zauvik va srci nosit.